

Yerelleşme: Küreselleşmiş Otoriterlik Karşısında Stratejik Bir Alternatif

English title blog: *Localization: a strategic alternative to globalized authoritarianism* (blog, May 12th, 2018)

Written by: Helena Norberg-Hodge – Founder 7 Director, Local Futures
Translated by: Ekin Keskin

Barış, eşitlik ve gezegenin geleceği ile ilgilenenler için, son birkaç yılda küresel siyasetin sağa doğru kayması endişe vericidir. Bunun nasıl gerçekleştiğini kendimize sorar olduk. Popülizm nasıl böylesine bölücü ve yıkıcı bir güce dönüştü? Otoriterlik bir kez daha siyasal sahneyi nasıl ele geçirdi?

Hem sanayileşmiş hem de toprak temelli kültürlerde çalışarak edindiğim 40 yıllık tecrübeme dayanarak, birincil nedenin küreselleşme olduğuna inanıyorum. Küreselleşme derken, çoğumuzun yaşadığı küresel ekonomik sistemi kastediyorum - serbestleştirme tarafından yönlendirilen ve neoliberal, kapitalist ideolojiler tarafından şekillendirilen bir sistem. Ancak küreselleşme, politikadan ve ekonomiden daha derine iniyor. Ciddi kişisel etkiler yaratıyor.

Küreselleşme yüzünden rekabet çarpıcı bir şekilde arttı, iş güvenliği geçmişte kaldı ve çoğu insanın yaşanabilir bir ücret alması giderek daha zorlaşıyor. Aynı zamanda, kültürel çeşitlilik dünya çapındaki tüketici monokültürü tarafından değiştirildiği için kimliklerimiz tehdit altında. Bu şartlar altında, insanların giderek daha güvensiz olmaları şaşırtıcı değildir. Reklamverenlerin neredeyse yüzyıllık bir deneyime dayanarak yarattıkları güvensizlik insanlardan yararlanılmasını kolaylaştırıyor. Ancak günümüzde insanlar deodorantlar ve diş macunu için yapılan reklam kampanyalarından daha fazlası ile hedeftedirler: güvensizlik, onları, “kültürel” öteki suçlarını teşvik eden propagandaya karşı oldukça savunmasız hale getirmektedir.

Genç bir kadın olarak ilk kez ziyaret ettiğim ve sonrasında kırk yılı aşkın bir süredir çalıştığım Ladak'ta / Küçük Tibet'te bunun nasıl gerçekleştiğini anlatayım. Hint Himalayalarında yer alan Ladak, 1960'ların sonlarına kadar nispeten kültürel ve ekonomik olarak izole edilmişti. Ben 70'lerin başında buraya geldiğimde, Hint hükümeti tarafından Batı tarzı bir gelişme kampanyası başlatılmıştı – bana da eski kültürlerinden kalanları deneyimleme ve modernleşme ile gelen değişiklikleri izleme fırsatı doğmuştu.

Eski kültürde, toplumun temel ihtiyaçlarını karşılayan işler - yiyecek, giyecek, barınma üzerinedir. Çok az para olmasına rağmen, insanların “aç veya yetersiz beslendikleri” ve “yeterli” barınak ya da temiz içme suyunun olmadığı “gelişmekte olan” dünya düzenine bağlı olarak görülen yoksulluk türüne dair bir kanıt yoktu.

Aslında, Ladak'ın her yerinde düzenli olarak bana şöyle söylenmişti: “Biz tung-bos za-bos'uz”, yani “kendi kendimize yetiyoruz, bol yiyecek ve içeceğe sahibiz”.

Ladak'taki ilk yıllarımda, dikkate değer bir sosyal uyumluluk mevcuttu; özellikle dikkat çeken ise, Budist çoğunluğun ve Müslüman azınlığın yan yana barış içinde yaşamalarıydı. Elbette, tüm insan topluluklarında olduğu gibi, problemler vardı, ancak karşılaştığım uyum ve 'joie de vivre'-yaşama sevinci Avrupa'da gördüğümünden çok farklıydı.

Her nasılsa, on yıl içinde Budistler ve Müslümanlar birbirlerini düşman olarak görmeye başladı ve geleneksel uyumdan ayrılan korkunç bir kayma başladı. Etnik ve dini farklılıklar daha önce bilinmeyen bir ölçekte öfke ve düşmanlığa yol açan bölücü bir politik boyuta büründü. Dini, günlük yaşamın başka bir parçası haline getiren Genç Ladaklılar, dini ilişkilerini ve bağlılıklarını göstermek için abartılı adımlar attı. Müslümanlar, genç kızlarının başlarını eşarplarla örtmelerini istemeğe başladılar. Başkentteki Budistler, Müslümanların ezan sesiyle rekabet edebilmek için dualarını hoparlörler üzerinden yayınlamaya başladılar. Bir zamanlar bütün topluluk tarafından kutlanan dini törenler - hem Budist hem de Müslümanların - servet ve güç gösterme fırsatı haline getirildi. 1989'da, iki grup arasındaki gerilimler, can alan birkaç şiddetli olayla patladı. Birkaç yıl önce Müslüman komşularıyla çay yudumlayan ve hatta birbirlerinin dini festivallerini kutlayan ılımlı Budist büyükannelerin: “Bizi bitirmeden önce biz Müslümanları öldürmeliyiz” dediğini duydum. Yabancılar çatışmayı eski etnik gerilimlere dayandırıyorlardı, ancak 600 yıllık yazılı tarihinde bu tür gerilimler hiçbir zaman grup şiddetine yol açmamıştı. Orada yaşayan ve Ladakhi'yi akıcı bir şekilde konuşan biri olarak, hem yabancı hem de içeriden biri olarak özgün bir bakış açısına sahiptim ve kendi açımdan gelişim yüzünden ortaya çıkan ekonomik değişiklikler ile şiddetli çatışmanın ani ortaya çıkması arasında bir bağlantı olduğu açıktı.

Ekonomideki en göze çarpan değişiklikler gıda ve tarım odaklıydı. Hindistan hükümeti tarafından büyük oranda sübvans edilen ithal gıdalar, şimdi yerel ürünlerin fiyatının yarısına satılıyor ve yerel tarım “savurgan” olarak gösteriliyordu. Gıdada kendine yeterlilik, küresel gıda sistemine bağımlılıkla sürekli olarak değiştirildi ve çoğunluğu çiftçi olan çoğu Ladaklı, onlar için bir gelecek olup olmadığını merak etmeye başladı.

Eğitimdeki değişikliklerin de büyük bir etkisi oldu. Geçmişte, Ladaklı çocuklar, bu zor ortamda hayatta kalmak hatta başarılı olmak için gereken becerileri öğrendiler: gıda yetiştirmeyi, hayvanlara bakmayı, yerel kaynaklardan ev inşa etmeyi öğrendiler. Ancak yeni Batılılaşmış okullarda, çocuklara küreselleşmiş bir ekonomi içindeki kentsel yaşama uygun beceriler sağlandı - neredeyse her ihtiyacın ithal edildiği bir yaşam tarzıydı. Yeni okullar Ladaklı'nın yaşam tarzı hakkında neredeyse hiçbir şey öğretmedi; bunun yerine, çocuklara zımnen geleneksel kültüre tepeden bakmaları öğretildi.

Siyasi ve ekonomik güç odağı da değişti. Geleneksel olarak, hane halkı ekonominin merkezindeydi ve çoğu karar köy seviyesinde alınırdı. Yeni ekonominin gelmesiyle birlikte, başkent Leh'teki ekonomik ve politik güç merkezileşti ve köylüler hayatlarını derinden etkileyen kararların dışında bırakıldı. Bu arada, genç erkekler ücretli iş bulmak için köylerinden Leh'e taşındılar. Aniden köy topluluklarından bağları kesildi ve kıt bulunan işler için yüzlerce kişiyle acımasızca rekabet ederlerken, bir zamanlar güven duydukları kimlik duyguları derinden aşındı.

Bu değişimler, yabancı turistlerin akınları, uydu televizyonların yayılması ve hepsi batı, şehir kültürünü romantikleştirmeye yarayan reklam kampanyalarının bombardımanı ile daha da artırıldı. Bu, Ladaklıların kendilerini geri ve aptal hissetmesine neden oldu.

Küresel ekonominin gelişi ile yaygın bir güvensizlik ve güçsüzlük duygusu yarattığını açıkça görüyordum. Pratik düzeyde, Ladaklılar birbirlerinden ziyade uzak üreticilere ve merkezleşmiş bürokrasilere bağımlı hale getirildi. Psikolojik olarak kendilerine ve kültürlerine olan güvenlerini yitirdiler. Güvensiz ve güçsüz hisseden insanların öfkeye yönlendiğini ve aşırılık yanlılarına dönüştüğünü görmek zor değil.

Bu değişikliklerin Ladak'ta gerçekleştiği hız ve ölçek çok büyüktü, küreselleşme, güvensizlik ve çatışma arasındaki yapısal bağlantı çok açıktı. Aynı sürecin dünya çapında da yaşandığı ortadaydı: farkettim ki ekonomik sistem dünya çapında korku, köktencilik ve siyasi istikrarsızlığın itici gücü haline gelmişti. Hem küresel Kuzey hem de Güney'de, küreselleşmeden beslenen muazzam psikolojik ve maddi güvensizlik, demagogların, kamuoyunu manipüle etmek için korku ve önyargı kullanma yeteneklerini büyük ölçüde artırmıştı.

Bu eğilimi tersine çevirmek için ne bir kimlik politikası ne de geleneksel “sola” karşı “sağ” politika yeterli değildir. Bunun yerine, sorunun temelinde yatan yapısal ekonomik güçleri değiştirmemiz gerekiyor. Bu güçler, küresel bankaların ve şirketlerin serbestleştirilmesiyle ortaya çıkmıştır ve bu sürecin tersine çevrilmesi barış ve istikrar için en büyük umudumuzdur.

Kurumsal kuralların nasıl düzenlendiğinin demokrasinin bozulmasına, köktencilik ve şiddetin artmasına ve aşırı sağ politik liderlerin yükselişine neden olduğunu görmek için, ana akım analizlerin genel olarak görmezden geldiği daha geniş bağlantıları görmemiz hayati önem taşımaktadır.

Küreselleşme ve Güvensizlik

Özellikle soldaki birçok insan, küreselleşmeyi uluslararası işbirliği, seyahat ve insani değerlerin yayılması ile ilişkilendirmektedir. Fakat özünde, küreselleşme,

neoliberal ideolojinin ve II. Dünya Savaşı'nın sonundan bu yana şirket gündemlerinin merkezinde yeralan ekonomik bir süreçtir. Küresel Güney'de "gelişme", küresel Kuzey'de "ilerleme" olarak olarak adlandırılır. Ancak hem Kuzey hem de Güney'de temel süreç aynıdır: işletme, finans ve politikanın kuralsızlaştırılması, merkezileştirilmesi ve özelleştirilmesi.

Bugünlerde, bu esas olarak şirketlerin en ucuz işgücü, en esnek sağlık ve çevre standartları, en büyük vergi indirimleri ve en cömert sübvansiyonların peşinde dünya çapında hareket etme özgürlüğü sağlayan "serbest ticaret" anlaşmalarıyla gerçekleştiriliyor. Bu antlaşmalar, şirketlerin istedikleri her yere operasyonlarını - ve dolayısıyla işlerini - taşımalarını sağlıyor. Hatta hükümetlere potansiyel kârlarını tehdit eden yasalar veya yönetmelikler konusunda dava açma hakkını bile veriyorlar - böylece demokrasiyle tamamen alay ediyorlar. Sürekli küresel "büyüme" gerektiren bir sisteme kilitlenen topluluklar, yerel ekonomilerini zayıflattılar ve kendi kontrollerinde olmayan değişken bir şirket liderliğindeki ekonomiye bağımlı hale geldiler.

Büyüyen kurumsal gücün yörüngesine girmek kaçınılmaz ya da doğal değildir ve birçoğunun tahmin ettiği gibi "ölçek verimliliğinin" bir sonucu değildir. Bunun yerine, ulusal hükümetlerin yanı sıra Dünya Bankası ve IMF gibi uluslararası kuruluşların yıllarca süren politika tercihlerine dayanarak, kurumsal büyümenin barış ve refahın yolu olduğu inancında kasıtlı olarak büyük ve küresel olanları desteklemelerinin bir sonucudur. Sadece küresel şirketler ve bankaların dünyadaki işgücü, sağlık, güvenlik ve çevre standartlarındaki farklılıklardan yararlanmalarına izin verilmekle kalınmadı, aynı zamanda büyük vergi indirimleri ve muazzam doğrudan sübvansiyonlar sağlandı.

Sinsi bir şekilde, kurumsal sistem, küreselleşmenin büyük ölçüde bel bağladığı altyapıdan bir dizi dolaylı sübvansiyon kapma derdindedir. Wal-Mart, Amazon ve Apple gibi küresel pazarlamacılar, taşımacılık için büyük miktarda sübvansiyon edilmiş fosil yakıtların yanı sıra, iyi geliştirilmiş ve sürekli genişleyen bir liman, demiryolu, havaalanı ve mega otoyol taşımacılığı ağına ihtiyaç duyuyorlar. Tedarik ve teslimat zincirlerini izlemek için dünyadaki sermayeyi hareket ettiren küresel bankaların ve finansal kurumların da ihtiyaç duyduğu gelişmiş uydu iletişim teknolojilerine ihtiyaçları var. Neredeyse hemen her ülkede, eğitim sistemleri, öğrencilerine kurumsal dünyanın ihtiyaç duyduğu becerileri kazandırıyorlar. Tüm bu mekanizmalar yapısal olarak büyük ve küresel işletmeleri yerel ya da yer bazlı olanlara göre tercih eder ve bunların çoğu şirketler tarafından değil, vergi mükellefleri tarafından ödenir. [1]

Karizmatik girişimciler tarafından "öne çıkarılmış" görünen küresel işletmeler bile, başarılarının çoğunu devlet kurumuna borçludur. Yazar Mariana Mazzucato'nun iddia ettiği gibi, iPhone bile Steve Jobs'un hayal gücünden ziyade ABD Savunma Bakanlığı ve Ulusal Bilim Vakfı tarafından yani kamunun finanse ettiği araştırmaların ürünüydü. [2] Elon Musk'un geleceği planlayan işletmeleri,

doğrudan yerel, eyalet ve federal desteklerden sağladıkları 5 milyar doların yanısıra, roket teknolojisi üzerine yıllarca süren araştırmalardan faydalandılar. [3]

İş güvensizliği

Şirketler serbestleştikçe, sağladıkları işler giderek daha güvensiz hale geldi. Örneğin, 1994 Kuzey Amerika Serbest Ticaret Anlaşması (NAFTA) uyarınca ABD, üreticilerin, ücretlerin daha ucuz olduğu ve işgücü standartlarının daha düşük olduğu Meksika'ya taşınması nedeniyle tahmini 700.000 net iş zararına uğradı. [5] Ancak küreselleşme sürekli devam etmekte olan “aşağı çeken rekabet”tir, bu nedenle bütün işler Meksika’da kalmadı: yalnızca Ekim 2000 ile Aralık 2003 arasında Meksika 300.000 işi kaybetti çünkü Çin’in ABD’ye toplu olarak yaptığı ihracat daha ucuzdu[5]. Genel olarak, Meksika’nın çiftçileri en büyük kaybedenlerdi: ABD’den yüksek oranda sübvansiyon edilen tarım ürünleri yerel pazarlarına sızdı ve yaklaşık 2,3 milyon küçük çiftçinin geçimini baltaladı. [6] Bu çiftçilerin birçoğu düşük ücretli endüstriyel işler için birbirleriyle rekabet etmek zorunda kaldıkları Meksika'nın kalabalık şehirlerinde kendini buldu. Çok azı uygun seçenikle, çoğu yasal olarak ya da olmayarak - Amerika Birleşik Devletleri'ne göç etti. Bu küreselleşme kurbanları, ironik bir şekilde, Amerikan iş kayıpları dolayısıyla aşırı sağcıların hedefi haline geldi.

Medya, küresel Güney'deki sanayi işçileri arasında yükselen yaşam standartlarını vurgularken, buradaki işçilere sağladığı faydalar, üretim faaliyetlerini offshore yapan şirketlere sağladığı faydalardan daha azdır. Örneğin bir Apple iPhone için ödenen fiyatın % 2'sinden azı üretimine katılan Çinli işçilere giderken,% 58'i Apple tarafından kar olarak değerlendiriliyor. [7]

Bu, yalnızca durgun veya azalan yaşam standartlarına yol açan işlerin ortadan kalkması değil, aynı zamanda eğer işçiler daha düşük ücretler, daha uzun saatler veya daha az ücret kabul etmiyorlarsa işlerin kolayca başka bir yere götürülmesi tehdididir. Bu şekilde, şu anda yürürlükte olan birçok çok taraflı ve iki taraflı “serbest ticaret” anlaşması, işçilerin pazarlık gücünün altında kalmasına ve sendikalaşmamış şirket işleri için bile ücretlerini düşürmeye hizmet ediyor.

İşletmeler merkezileştikçe ve büyüdükçe işler de kayboluyor. Bir dizi vergi indirimi ve sübvansiyon desteği almış küresel bir şirket yeni bir pazara girdiğinde, insan emeğine daha bağımlı olan daha küçük rakipler batıyor ve yerel ekonomi net bir iş kaybına uğruyor. Bazı çalışmalar, Birleşik Krallık'taki her yeni açılan süpermarketle birlikte 276 kişinin işini kaybettiğini göstermiştir. [8] Yerel Kendine Güven- Local Self-Reliance Enstitüsünün bir raporuna göre, çevrimiçi pazarlamacı Amazon, yarattığı işgücünden 150.000 daha fazla iş kaybına neden olmuştur. [9] Diğer çevrimiçi perakendeciler gibi, Amazon da yalnızca kamu harcamaları ile oluşturulan iletişim ve ulaşım altyapılarından istifade etmekle kalmadı, aynı zamanda ABD'deki müşterilerinden devlet ve yerel satış vergisi toplamaktan

kaçındı - devletlerin ve yerel bölgelerin umutsuzca ihtiyaç duyduğu satış vergisi gelirleri - Amazon'a ana cadde işletmelerine kıyasla% 9,75 oranında fiyat avantajı sağlamıştır. [10]

Aynı zamanda, ileri teknoloji yüzünden de birçok iş kaybedilmektedir. Açık bir örnek, robotların çok sayıda kalifiye işçinin yerini aldığı imalat sanayidir, ancak teknolojinin tarım üzerinde de benzer bir etkisi vardır. Küresel ekonominin ihracata yönelik pazarları, büyük miktarlarda standard ürün talep ediyor; Bu yiyecekleri büyük miktarlarda üretmek, büyük ölçüde endüstriyel makine ve kimyasal girdilere bağımlı olan, ancak yalnızca nispeten küçük bir tarımsal iş gücü gerektiren monokültürel üretim anlamına gelir. Sonuç olarak, tarımsal geçim kaynaklarında büyük düşüşler olmuştur. AB'de, son on yılda 10 hektarın altındaki işletmelere sahip yaklaşık 4 milyon çiftlik kayboldu; Bugün, çiftliklerin sadece% 3'ü toplam AB tarım alanlarının% 50'sinden fazlasını kontrol ediyor. [11] ABD'de, Nüfus Sayım Bürosu, çiftçileri artık sayılarını takip etmeyecek kadar demografik olarak önemsiz bir nüfus olarak görüyor ve Amerika'da cezaevindeki insanlardan daha az sayıda çiftçi olduğu tahmin ediliyor. [12] Bilgi teknolojisi daha sofistike hale geldikçe, diğer birçok sektördeki işler insanlardan bilgisayarlara aktarılıyor. Şimdilik, düşük maaşlı el işi ve yüksek vasıflı pozisyonlar bu eğilimden göreceli olarak korunuyor, ancak teknolojik ilerleme herkesi işlerinde daha güvensiz bırakıyor. [13]

Siyasi güvensizlik

Bankalar da dahil olmak üzere şirketlerin serbest bırakılması, bir avuç devin küresel pazarları tekelleştirmesine yol açtı. Bazıları hem servet hem de politik nüfuz açısından ulus devletlerden daha büyük hale gelmiştir. Bu çok uluslu şirketler, serbest ticaret anlaşmalarında hükümetleri dava etmek ve kamu yararı düzenlemelerine saldırmak için Yatırımcı Devlet Uyuşmazlıklarının Çözümü (ISDS) hükümleri gibi mekanizmaları kullanarak hükümetleri ekonomik kuralsızlaştırmaya yönlendirmek için eşi görülmemiş bir güç kullandılar. [14]

“Serbest ticaret” büyük oyunculara istediklerini yapma özgürlüğü verirken, daha küçük, ulusal temelli oyuncular için tam tersi geçerli- daha fazla düzenleme ve kısıtlama anlamına geliyor. Büyük işletmeler hükümetler nezdinde, küçük işletmelerin faaliyetlerini makul olmayan standartlara ve karmaşık bürokrasiye kilitleyerek sınırlandırmak için lobi yaptılar. Çoğu durumda, büyük ölçekli üretimin neden olduğu sorunları hedefleyen düzenlemelerle küçük ölçekli işletmelere haksızlık yapılıyor. Batarya kafes sistemli tavuk çiftlikleri, önemli çevresel ve sağlık düzenlemelerine açıkça ihtiyaç duyuyor: Milyonlarca genetik olarak özdeş, sıkı sıkıya kapalı bir ortamda bulunan hayvanlar hastalıklara karşı oldukça hassastırlar, tonlarca konsantre atık sularının güvenli bir şekilde bertaraf edilmeleri gerekir ve işlenmiş kanatlı hayvanların uzun mesafeli taşınmaları bozulma riskini beraberinde getirir. Yine de küçük bir üretici – örneğin, birkaç düzine serbest gezinen tavukları olan bir çiftçi gibi- temelde aynı düzenlemelere tabidir, çoğu zaman maliyetleri bu işte kalmayı imkansız kılan seviyelere yükseltir.

Büyük ölçekli üreticiler, uyum maliyetini çok daha büyük bir hacme yayarak daha küçük üreticilere göre 'ölçek ekonomilerinden' faydalanırlar.

Aynı zamanda, hükümetlerin kendileri de deregülasyon ile yoksullaştırıldı. Fonları, büyük işletmeleri çekmek için dağıtılan ağır sübvansiyonlar nedeniyle kayba uğramış ve vergi indirimleri, offshore ve çok uluslu şirketlerin düşük vergi oranlarına sahip ülkelerde karları gizleme kabiliyeti nedeniyle gelirleri erimiştir. Finansmanın deregülasyonu, hükümetleri küresel bankalara ve şirketlere borçlu hale getirmiştir. Aynı zamanda, hükümetler tüm dışsallıkları - küresel büyümenin kaçınılmaz yan ürünleri olan sosyal ve çevresel sorunları kapsayacak şekilde karşılamaya bırakılmışlardır.

Hayatlarını etkileyen kararları alan kurumlara giderek uzaklaşan ve ekonomik geçim kaynakları konusunda güvensiz olan birçok insan mevcut siyasi sisteme sinirli, kızgın ve hayal kırıklığı içerisindedirler. Dünya çapındaki demokratik sistemler, kuralsızlaştırılmış bankaların ve şirketlerin fiili yönetimi altında büyük ölçüde tehlikeye atılmış olsalar da, çoğu insan ülkelerinde kendi liderlerini suçlamaktalar. Daha büyük resmi göremedikleri için, artan sayıda insan, siyasi arenalarda yer alamayan sıra dışı, otoriter adayların boş vaatlerine ve sahte iddialarına duyarlı hale geldi.

Psikolojik güvensizlik

Yerel, hatta ulusal ekonomiler zayıfladığından, toplulukları bir arada tutan birbirine bağlılık dokusu yıpranmaya başladı. Bu sadece toplumsal parçalanma ve izolasyona yol açmakla kalmıyor, aynı zamanda çevredeki topluluğun zor zamanlarında yardım için başvurabileceği güvenlik ağını da bozuyor.

Aynı zamanda, kurumsal büyümeyi destekleyen küresel tüketici kültürü, durmaksızın genişlemektedir. Dünyanın her yerinden insanlar, kendilerine şunu söyleyen reklam mesajlarına maruz kalıyorlar: "Olduğun kadar iyi değilsin, ancak ürünümüzü satın alarak kendini geliştirebilirsin."

Yüz yüze ilişkiler bozuldukça ve gerçek hayattaki rol modelleri yerini kitlelesel medyada ve sosyal medyanın hiperbolik dünyasında mükemmellikten uzak, yapay imgelere bıraktıkça, sağlıksız karşılaştırma yaygınlaşıyor. Bu eğilimler, anoreksi, anksiyete, saldırganlık ve hatta intihar gibi artan hastalık oranlarıyla ilişkilirken, sosyal izolasyon, yerel stres ve artan ekonomik baskılar, depresyon ve bağımlılığın çoğalmasına yol açmıştır. [15]

Yeni ekonomi tarafından güvensiz bırakılan ve marjinalleştirilen insanlar, önyargıya karşı çok savunmasız olabilirler. Özellikle küresel Güney'de, toplulukların ve kültürlerin çöküşü, kuşaklar arası ilişkileri koparmakta ve

kimlikleri ortadan kaldırmakta, çoğu zaman onları aidiyet için çaresiz bir ihtiyacı yansıtan sağlıksız alternatiflerle karşı karşıya getirmektedir. İdeolojik köktencilik ve aşırılıkçılık, radikal bir çözümün yanı sıra sosyal ve kişisel hastalıkların kötüleşmesi için bir açıklama sunuyor gibi görünüyor. Küreselleşme tarafından baltalanan tüm temel insani ihtiyaçlar - kişisel onaylama ve anlam, dayanışma ve topluluk hissi sağlayabilir.

Toprak temelli nüfusun çökmesi- küresel Güney ülkelerinde çarpıcı ve gözle görülür bir eğilim yaratarak - dünyanın o bölgesinde yaşanan etnik çatışmanın, köktencilik ve radikalizminin itici gücü olmuştur. Küresel Kuzey'de, kırsal alanlar benzer şekilde küresel ekonomik güçler tarafından bozulmuştur. Küresel gıda ekonomisine bağlı küçük aile çiftlikleri, girdi ve ekipman satan tarım işletmeleri tarafından talep edilen yükselen fiyatlar ile üretimlerini satın alanların ödediği düşük fiyatlar arasında kalmaktadır. Yüksek oranlarda sübvansiyon edilen ihracata dayalı tarım işletmeleriyle rekabet edemezler ve istikrarlı bir şekilde batmaları, bir zamanlar destekledikleri yerel ekonomileri ve toplulukları da yok ediyor. Kırsal alanlarda yetişen gençler genellikle orada kendileri için bir gelecek görmüyorlar: sadece işler kıt değildir, aynı zamanda - Ladak'ta olduğu gibi - medya ve reklamlar, onlara kentsel yaşamın "havalı", çekici ve heyecan verici olduğunu söylüyor. Ülkenin bu bölgeleri - Amerika Birleşik Devletleri'ndeki "kalbin attığı yer" olarak adlandırılır, aşırı sağ otoriter hareketler için verimli bir zemin haline geldiler.

Meydan okuyan Otoriterlik: Yerelleşme umudu

Ekonomik düzensizliğin yarattıklarının, toplum ve kişisel yaşamlarımız üzerindeki etkilerinin acilen farkına varmalıyız. Küresel ekonomik sistem pervasızca devam ederken bile Trump, Brexit, Duterte ve diğerlerinin sözde çözümlerinin güç kazanmasını sağlayan bu sistem hakkındaki cehaletimizdir. Bu sağcı siyasi güçler, çoğu kez "küreselleşme karşıtı" olarak nitelendirilmelerine rağmen, aslında küresel tekelleri güçlendirmeye hizmet ediyorlar. [16]

Haklarından mahrum edilmişlerin sıkıntılarını gidermek için yapılacak herhangi bir hareket, ekonomik düzensizliğin sistemik hastalığını sadece ortaya çıkarmak ve teşhis etmekle kalmamalı, aynı zamanda tutarlı bir alternatif sunmalıdır. Ekonomik yerelleşmenin en stratejik çözüm olduğuna inanıyorum. Yerelleşmiş bir yol, ekonomi politikasında 180 derecelik bir dönüşü kapsayacaktır, böylece işletme ve finans yer temelli ve demokratik süreçlere karşı sorumlu hale gelecektir. Bu, küresel şirketler ve bankaların yeniden düzenlenmesi, vergi ve sübvansiyonlarda bir kayma olmasının yanı sıra, artık büyük ve küreselin lehine değil, bunun yerine büyük oranlarda küçük ölçeği desteklemesi anlamına geliyor. Ulusal, bölgesel ve yerel düzeyde daha güçlü, daha çeşitlendirilmiş, kendine güvenen ekonomileri yeniden inşa etmek, demokrasiyi ve doğal kaynakların sürdürülebilir kullanımına dayalı gerçek bir ekonomiyi canlandırmak için esastır - temel insan ihtiyaçlarına hizmet eden, eşitsizliği azaltan ve sosyal uyumu teşvik eden bir ekonomi demektir.

Bu değişimi sağlamanın yolu, aynı uzlaşmacı siyasi yapı içinde yeni bir aday için oy kullanmak değildir. Bunun yerine, sistematik yerelleşmeyi getirebilecek bir siyasi güç oluşturmak için farklı ve bir araya gelen insanların hareketlerini inşa etmemiz gerekiyor. Küreselleşmenin, demokrasiyi bir alay konusu haline getirdiğine dair farkındalığın arttırılması ve işletmelerin hesap verebilir ve demokratik sürece tabi olmaları için yer temelli olması gerektiği anlamına gelir. Sosyal adalet ve barıştan endişe duyanlar, işsizlik, çevre sorunları veya manevi ve etik değerler üzerine odaklananlar ile siyaset hakkında konuşmaya başlamalıyız. Tek siyasetli kampanyaları birleştiren ve soldan sağa düşmanlık arasında köprü oluşturan ortak çıkar bilincini arttırmak anlamına gelir. Daha sonra ülke çapında ve hatta uluslararası düzeyde bağlantı kuran yüz yüze yerel gruplar ile çok çeşitli bir hareket oluşturulabilir - kritik bir kitle - mücadele etmek zorunda kalacağı sistemik kazanılmış haklara rağmen politikaya girebilir ve demokrasi yanlısı / şirket karşıtı konumunda güç kazanabilir.

Böyle bir küresel hareket henüz ortaya çıkmamış olsa da, bazı ülkelerde temel değişime olan yaygın arzunun bir kısmını görüyoruz. İngiltere'nin son seçiminde, İşçi Partisi manifestosu, özel şirketler tarafından devralınan kilit sektörlerin yeniden ulusallaştırılması gibi çeşitli ilerici tedbirler içeriyordu. İşçi Partisi seçimi kazanamamasına rağmen, oyların büyük bir kısmını aldı. ABD'de, Bernie Sanders'ın 2016 başkanlık kampanyası, ekonominin kurumsal kontrolünü eleştiren artan seslere cevap veren bir politikacının başka bir örneğiydi.

Bununla birlikte, mesele karmaşıktır: ulus devlet, küresel ticarete sınır koymak için en uygun siyasi varlık olmayı sürdürür, ancak aynı zamanda, özellikle temel ihtiyaçların karşılanması konusunda daha fazla merkezi olmayan ekonomik yapıya ihtiyaç vardır. Bu yerleşmiş ekonomiler, ulusal ve hatta uluslararası düzenlemelerle güçlendirilmiş, ancak yerel siyasi angajman ile belirlenen çevresel ve sosyal koruma şemsiyesine ihtiyaç duyar. Bu, başlangıçta kapsamı Latin Amerika olan, ancak şimdi dünya çapında yayılan La Via Campesina platformuna benziyor. Siyasi bir makam için aday göstermemesine rağmen, dünya genelinde 400 milyondan fazla küçük çiftçi gıda egemenliği ve kurumsal serbestleşmeye karşı kampanya yürütüyorlar.

Yerelleşme bir çözüm çarpanıdır. Büyük işletmelerin politika üzerindeki etkisini azaltarak ve temsilcileri şirketlere değil, insanlara karşı sorumlu tutarak demokrasiyi yenileyebilir. Daha küçük işletmelerin yaratılmasını teşvik ederek ve yerel para dolaşımını sağlayarak servet konsantrasyonunu tersine çevirebilir. Tüketici kültürü tarafından üretilen arzular yerine gerçek insani ihtiyaçlar sağlayarak ve üreticiler ile tüketiciler arasındaki mesafeleri kısaltarak kirliliği ve israfı en aza indirebilir.

Yerelleşme ayrıca insanların eylemlerinin etkilerini daha net görmelerini sağlar: örneğin daha küçük ölçekli ekonomilerde, gıda üretiminin toksik kimyasallara bağlı olup olmadığını, tarım işçilerine kötü muamele edilip edilmediğini ve toprağın

sağlıklı olup olmadığını kolayca bilinir. Bu sayede iş daha hesap verebilir hale gelir. [17]

Yerel ihtiyaçlar için çeşitlendirilmiş üretim ihracatı için uzmanlaşmış üretime öncelik verilerek, Yerelleşme, ekonomik tekelleri ve küresel gücü tekellerden milyonlarca küçük üreticiye, çiftçiye ve işletmeye dağıtır. Böylelikle siyasal iktidarı merkezden uzaklaştırmakta ve toplumda kök salmakta ve insanlara kendi yaşamlarında görmek istedikleri değişiklikler konusunda daha fazla iş kazandırmaktadır.

Yerelleşme girişimlerinde hızlı büyüme - toplum bahçeleri, çiftçi pazarları, toplum destekli tarım programları ve kentsel tarım gibi gıda temelli çabalardan yerel ittifaklara, merkezi olmayan yenilenebilir enerji programları, araç-gereç ödünç veren kütüphanelere ve toplum temelli eğitim projelerine kadar - giderek daha fazla sayıda insanın, büyük ölçüde sağduyulu bir şekilde, karşılaştıkları sorunlar karşısında yerelleşmeyi sistematik bir çözüm olarak gördüklerini doğrular.

Halihazırda devam etmekte olan bazı girişimlerin kısa bir örnekleme:

- Avustralya'nın Fitzroy kentinde insanlar ayda bir yerel bir parkta buluşuyor, ürünler, tohumlar, yumurtalar, reçeller, çiçekler, yemek tarifleri ve bahçecilik konularında değiş tokuşta bulunuyorlar. Bunun için para gerekmiyor ve insanlar istediklerini almaya teşvik ediliyor. Bu kendi kendini tanımlayan Şehir Hasadı, insanların yalnızca gıdalardan tasarruf etmelerine yardımcı olmakla kalmıyor, aynı zamanda sakinlerin komşularını tanımaları ve topluluk bağlantıları kurmaları için bir fırsat sunuyor. [18]

- ABD'nin Vermont eyaletinde bulunan Pine Island Topluluğu çiftliği, çoğunlukla Afrika ve Asya'dan gelen mültecilerin evlerinden ayrıldıkları zaman geride bıraktıkları tarım ve mutfak geleneklerini sürdürmelerini sağlıyor. Çiftlik, bu göçmenlere sadece ekonomik ve kültürel açıdan uygun gıdaları yetiştirme fırsatı sunmakla kalmıyor, onları birbirleriyle ve yeni topluluklarla birleştiriyor. [19]

- Oxfordshire, İngiltere'de, Low Carbon Hub, yerel olarak sahip olunan, merkezi olmayan bir yenilenebilir enerji altyapısı oluşturmak için çalışıyor ve çatılarını ve terkedilmiş endüstri bölgelerini yerel ihtiyaçlar için mikro bir şebekeye dönüştürüyor. Proje, topluluk hisse tekliflerinin satışı yoluyla ödenmektedir. [20]

- Çok fazla kötülük ve acının kaynağı olan finansal sistem bile derin etkilerle yerelleştiriliyor. Fortaleza'nın kenar mahallelerinde, örneğin, bir topluluk bankası olan Las Palmas, yerel ihtiyaçları karşılama amacıyla yerel halk tarafından yaratıldı ve yönetiliyor. Yaptıklarının yanı sıra, yalnızca topluluk içinde dolaşımda olan kendi para birimini çıkardı. Proje başladığında, satın

alımların sadece% 20'si yerel olarak yapıldı; Bugün, bu sayı% 90'ın üzerindedir. [21]

Bunlar, hem yerelleşmenin uygulanabilirliğini hem de sistemik faydalarını gösteren, kelimenin tam anlamıyla binlerce yaratıcı taban inisiyatifinden yalnızca birkaçının örneğidir.

Maalesef, yerelleşme bazen izolasyonculuk ve hatta sağcı milliyetçilik ile karıştırılmaktadır. Aslında, bunun tam tersi doğrudur: yerelleşme, kurumsal ezici gücü durdurmak için uluslararası işbirliği ve dayanışma gerektirir; kültürel çeşitliliğe derin bir saygı ve bu nedenle farklılıklara tolerans üzerine kuruludur.

İngiltere'deki Preston şehri yerelleşmenin işbirliğini nasıl genişlettiğine iyi bir örnektir. 2011 yılında, şehir ve ilçe konseyleri, ulusal hükümet finansmanındaki kesintilere yanıt olarak satın almaların yerelleştirilmesine karar verdi. Polis teşkilatı, konut dernekleri ve yüksek okullar dahil olmak üzere altı bölgesel kurumun harcama odağını değiştirerek, yerel tedarikçilere harcanan miktarı iki yılda % 14'den % 28'e çıkarmayı başardılar. Aynı zamanda, yerel kooperatif işletmelerinin sayısında bir artış oldu. [22] Soyutlanmaktansa, Preston konseyi artık yerel ekonomilerinde nasıl benzer değişiklikler yapabileceklerini keşfetmek için Avrupa genelindeki İhale Ağı'nın bir parçası olarak AB'deki diğer şehirlerle işbirliği yapıyor.

Diğer ağlar ulusal ve uluslararası düzeyde büyüyor. Bunlar arasında, Kuzey Amerika'nın dört bir yanından yüzlerce yerel işletme liderini en iyi uygulamaları paylaşmak için bir araya getiren Yerel Yaşam Ekonomileri için İş İttifakı (BALLE) bulunmaktadır. Aynı şekilde, Yeni Ekonomi Koalisyonu Kuzey Amerika'daki STK'ları, işletmeleri ve aktivistleri Yerelleşme stratejileri alışverişinde buluşturuyor. Geçiş Şehri ağı, fosil yakıt ekonomisinden mümkün olduğu kadar bağlantısını kesmek için çalışan grupları birbirine bağlar. Benim kurduğum Yerel Gelecekler, bu değişimi global bir düzeye taşıyan ve şu anda 50'den fazla ülkeden kuruluşları ve bireysel üyeleri içeren Uluslararası Yerelleşme İttifakını (IAL) kurdu. Gerçek Yerelleşme, büyük ölçekte küçük ölçek anlamına gelir ve bu, her düzeyde işbirliğini gerektirir.

İlericiler arasında yerel gündemin kabul edilmesine yönelik en büyük zorluk, yerel ve doğalın "elitist" olduğu ve sadece rahat araçlarla uygun olduğu izlenimidir. Kurumsal düşünce kuruluşları bu mesajın yayılmasında etkili olmuştur, ancak sağlıklı alternatiflerin nispeten yüksek maliyeti - organik gıdalar, yerel doğal yapı malzemeleri ve elyaflar veya alternatif tıp - ihracat odaklı kurumsal üretim için büyük ölçüde dışsal maliyetlerin ve devlet sübvansiyonlarının bir ürünüdür. Tüm bu yapay desteği yok edin ve küreselleşen ürünlerin maliyeti çoğu için ulaşılamayacaktır.

Bağlantılı bir “seçkinlik” suçu, ekonomilerini Yerelleşmek için çalışan Kuzeyli'lerin kendilerini yoksulluğun dışına çekmek için Kuzey pazarlarına ihtiyaç duyan küresel Güney'in yoksul insanlarına sırt çeviriyor olmalarıdır. Gerçek şu ki, uzun yıllar süren ihracata yönelik “gelişme” nin (sömürgecilik ve kölelikteki kökleri ile) Güney'in çoğu ülkesini derinden borçlandırmış - çoğunun küresel ticaret için gerekli altyapıyı inşa etmesine neden olmuştur. Bugün, Güneyli işçilerin sırtında yaratılan servetten gelen aslan payı, yerel borçları karşılamak için değil ancak bu borcu finanse etmeye yarıyor. Yerelleşmeyi teşvik etmek, hem Kuzey hem de Güney'deki insanları ekonomik faaliyetlerini çeşitlendirmeye ve daha fazla özgüven sahibi olmaya teşvik etmek anlamına gelir. Kuzeyliler için bu dünyanın diğer tarafındaki insanların sırtından karşılanması anlamına gelir ve bunların fakirleşmesi, kendi ihtiyaçları için değil, ihracat için üretime zorlanmanın doğrudan bir sonucudur. Her iki taraftaki bağımlılığı tersine çevirmek, bir çeşit gece boykotu içermez; bunun yerine, yakın Kuzey-Güney taban işbirliğini içeren dikkatli bir ekonomik süreç olacaktır.

Küresel krizlerimizin ışığında - çevresel, sosyal ve ekonomik - hükümetlerin temelde yön değiştirmeleri iyi olur. Büyük, küresel bankaları ve işletmeleri serbest bırakmaya ve sübvansе etmeye devam etmek yerine, yerel ticareti ve küçük üreticileri desteklemeye odaklanmaları gerekir. Gıda, herkesin, her yerin, her gün ihtiyaç duyduğu bir şey olduğu için, yerel gıda ekonomisinin yeniden yapılandırılmasında kilit bir odak noktası olmalıdır. Bunu yapmak bütün ekonomiyi güçlendirir, toplumu yeniden inşa eder ve çevreyi iyileştirmeye yardımcı olur. İklim değişikliği karşısında dayanıklılığa da katkıda bulunur: uzak kaynaklara olan temel ihtiyaçlarımıza bağımlı olmak yerine, birbirine bağımlı bir ağda yeralan çeşitli yerelleştirilmiş üretim sistemleri, uzaktaki kaynaklara dayanan temel ihtiyaçlarımıza bağı kalmadan toplulukları daha iyi bir şekilde donatacaktır.

Söylemeye gerek yok, küresel şirketlerin halkla ilişkiler departmanları bize, küresel gıda sisteminin maliyeti ne olursa olsun başka seçeneğimiz olmadığını, dünyanın büyüyen nüfusunu beslemek istiyorsak kimyasal ve enerji yoğun monokültürler, genetik mühendisliği ve küresel ticareti iki katına çıkarmamızı söylüyorlar.[23] Basitçe görmezden geldikleri şey, tüm dünyada yapılan çalışmaların, küçük çiftliklerin, arazi, su ve enerji birimi başına büyük ölçekli monokültürlerden daha verimli olduğunu ortaya koymasındır.[24] Amaç milyonlarca çiftlik işi yerine birilerinin karı ise monokültürler mükemmeldir ancak amaç yeryüzünün sınırlı kaynakları olan ekilebilir arazi, tatlı su ve enerji ile mümkün olduğu kadar sürdürülebilir yiyecek üretmek ise değildir.

Tarımın sanayileşmesinin birçok nesiller boyunca sürdürdüğü küresel Kuzey'de yaşayanlar, bugün dünyada tüketilen gıdanın çoğunun, 5 hektardan az işletmelerde küçük çiftçiler tarafından üretildiği gerçeğini kolayca unutabiliyorlar. [25] Bu küçük mülkleri endüstriyel monokültürlerle değiştirmek, yüz milyonlarca insanın geçim kaynaklarını yok etmek ve kentlerin gecekondü bölgelerini gerçek yoksulluk içinde

bırakmak anlamına geliyor. Bu milyonların büyük bir kısmı sinirli, öfkeli ve aşırı görüşlere duyarlı hale geldiğinde şaşırılmamalıyız.

Küresel gıda sistemi, özellikle “gereksiz ticaret” olarak değerlendirildiğinde, başka yollardan yetersiz kalmaktadır. Örneğin bir yılda İngiltere, neredeyse aynı miktarda ithalat yaparken, her biri 100.000 tonun üzerinde süt, ekme ve domuz eti ihraç ediyor. Aynı durum, yaklaşık 1 milyon ton sığır eti ve yüz binlerce ton patates, şeker ve kahve ihracatı ve ithalatı yapan ABD’de de geçerlidir.[26] Bazı durumlarda, hem ihraç edilen hem de ithal edilen kelimenin tam anlamıyla aynı üründür: örneğin, İskoçya’dan gelen karidesler rutin olarak Çin’e kabukları elle ayıklansın diye gönderilir, ardından pane haline getirilip, paketlenip satıldığı İskoçya’ya geri gönderilir. [27] Bu, söz konusu tarım işletmelerinin temel çizgilerini altüst edebilir, ancak verimli olarak adlandırılmaz.

Bu haliyle, ticarete dayalı gıda sistemi mevcut küresel nüfusu sürdürülebilir bir şekilde besleyememektedir. Şirketler tarafından hiç olmadığı kadar sıkı bir şekilde kontrol edilen gıdalarla, 870 milyon insan yetersiz besleniyor [28] - dünyadaki herkesi yeterince beslemek için yeterince gıda üretilmesine rağmen. ABD’de, örneğin, uzun tedarik zincirleri ve kozmetik olarak lekelenen ürünün kurumsal olarak ortadan kaldırılması, insan tüketimi için yetiştirilen gıdanın yüzde 40’ından fazlasının sonunda atılması anlamına geliyor. [29] Küresel olarak atılan yiyecek miktarı, dünyadaki tüm yetersiz beslenen insanları beslemek için gerekli olanın dört katıdır. [30]

Yerel gıda hareketini desteklemek için sübvansiyonlar, yerel üreticileri yerel tüketicilerle birleştiren dağıtım hatları ve hatta küçük ölçekli, çeşitlendirilmiş çiftliklere kendilerine maddi destek veren yerel altyapıların güçlendirilmesine yönlendirilebilir. Bu tür politika değişiklikleri, yerel, iş zengini, toplum temelli, ekolojik ekonomik sistemlerin oldukça hızlı bir şekilde ana akım haline geldiğini ve böylece dünyadaki düşük gelirli ücretli çalışanların bile yerel ekonomilerinden faydalanmalarını sağlayacaktır. Benzer şekilde, fosil yakıtlar için sübvansiyonların azaltılması ve daha fazla kirletici endüstrilerdeki vergilerin arttırılması, kaynak yoğun ekonomik sistemlerin saklı maliyetlerinin çoğunu içselleştirerek piyasa fiyatlarını gerçek kaynak ve kirlilik maliyetlerine daha uygun hale getirecektir. Bu değişimler, yerel ürünleri daha geniş nüfus için daha ucuz, daha erişilebilir bir seçenek haline getirme etkisine sahip olacaktır.

Otoriterliğin yükselişi, ekonomik küreselleşmenin birbiriyle ilişkili birçok etkisinden sadece biridir. Günümüzün küresel ekonomisi ekonomik güvensizliği arttırmakta, toplulukları bölmekte ve bireysel ve kültürel kimliği baltalamaktadır - böylece otoriter liderlerin yükselişi için olgunlaşmış koşullar yaratmaktadır. Küreselleşmenin çevre maliyetleri - iklim değişikliği, çölleşme, su baskınları – daha da artarsa, ulus-devletlerini daha fazla dengesizleştirecek ve isteklerini ve insanca hareket etme kabiliyetlerini zorlayan daha büyük mülteci dalgalarını bekleyebiliriz.

Tüm bu krizlerin üstesinden gelmenin en stratejik yolu, derhal ekonomik aktiviteyi küçültmeye ve merkezileştirmeye başlamak topluluklara ve yerel ekonomilere, ilişki için insan ihtiyacı da dahil olmak üzere, kendi ihtiyaçlarının mümkün olduğunca çoğunu karşılayabilme yeteneği vermektir.

Ekonomik yerelleşme hareketi, birçok stratejik değişim yaratma yönünü gerektirecektir: farkındalığın yayılması, dinamik politik kampanya, aydınlanmış taban hareketi ve uluslararası işbirliği. Bu, karşılaştığımız krizlerin ölçeğinde yetersiz görünebilir, ancak Yerelleşme başlığı, geleneksel siyasi yelpazenin her iki tarafından çok sayıda insanı birleştirme ve yüzlerce tekli kampanyayı bir araya getirme potansiyeline sahiptir. Bu, “suçlama oyunu” nu ve kafa karışıklığı ve korku tacirinin neden olduğu antagonist bölünmeleri geçmemize olanak tanıyor, bunun yerine büyük resmi görmemizi ve krizimizin ortak köklerini anlama konusunda ortak bir nedende birleştirir. Bu şekilde, sistemik, işbirlikçi yerelleşme, nihayetinde otoriterleşmenin en etkili panzehiridir.

[1] Gorelick, Steven, *Küçük Güzeldir, Büyük Sübvansiyonludur*, ISEC, 1996, Bölüm 3, “Altyapı ve Ölçek.”.

[2] Mazzucato, Mariana, *Girişimcilik Devleti: Kamu Borcuna Karşı Özel Sektör Mitleri*, London and New York: Anthem Press, 2013

[3] Aronhoof, Kate, “Elon Musk'u Ulusallaştırmak İçin Dava”, *In These Times*, 2 Şubat 2018.

[4] Faux, J. (2013) ‘NAFTA’nın ABD’li işçiler üzerindeki etkisi’, Economic Policy Institute, 9 Aralık 2013 (<http://www.epi.org/blog/naftas-impact-workers/>)

[5] Fabens, Isabella, “Çin’in Meksika’daki En Son Yatırımları: Maquiladora Çalışanlarının Durumu”, Council on Hemispheric Affairs, 14 Ağustos 2013, <http://www.coha.org/chinas-latest-investments-in-mexico-the-plight-of-maquiladora-workers/>

[6] Faux, J. op cit

[7] Hart-Landsberg, M. (2017) ‘ABD Şirketleri Küresel Hakimiyetlerine Devam Ediyor’, Reports from the Economic Front, 21 Nisan. <https://economicfront.wordpress.com/2017/04/21/us-corporations-continue-their-global-dominance/>.

[8] Friends of the Earth UK, ‘Nasıl... Bir Süpermarket Planlama Uygulamasına Karşı Gelinir’, Friends of the Earth UK, Eylül,

2005. https://www.foe.co.uk/sites/default/files/downloads/campaigning_against_supermarkets.pdf

[9] Laveccia, Olivia and Stacy Mitchell, “Amazon Boğazlaması: Şirketin kontrolünün artması sonucunda Rekabeti nasıl boğuyor, İşleri azaltıyor ve Toplulukları Nasıl Tehdit Ediyor?”, Institute for Local Self-Reliance, Kasım 2016. (https://ilsr.org/wp-content/uploads/2016/11/ILSR_AmazonReport_final.pdf)

[10] Sales Tax Institute, “Devlet Satış Vergisi Oranları”, 1 Temmuz 2017. (<http://www.salestaxinstitute.com/resources/rates>)

[11] TNI, “Azınlıkların arsası: Avrupa'da arazi yoğunlaşma durumu”, <https://www.tni.org/en/publication/land-for-the-few-infographics>

[12] Vidal, John, “eko sondaj hattı”, *The Guardian* (London and Manchester), 6 Eylül 2000, “Society” section, p. 8

[13] <https://www.technologyreview.com/s/515926/how-technology-is-destroying-jobs/>

[14] Friends of the Earth Europe, ‘Demokrasi karşıtı buzdağının TTIP’si, Friends of the Earth Europe Report, Ekim, 2013 (http://www.foeeurope.org/sites/default/files/publications/foee_factsheet_isds_oct13.pdf); Corporate Europe Observatory/ Council of Canadians/ Transnational Institute (2013) The right to say no. EU-Canada trade agreement threatens fracking bans, (<http://corporateeurope.org/publications/right-say-no-eu-canada-trade-agreement-threatens-fracking-bans>).

[15] Monbiot, G. (2014) ‘Yalnızlık Çağı Bizi Öldürüyor’, *The Guardian*, 15 Ekim (<http://www.theguardian.com/commentisfree/2014/oct/14/age-of-loneliness-killing-us>); Alexander, B. (2010) *The Globalization of Addiction: A Study in Poverty of the Spirit*, Oxford, UK: Oxford University Press; *Depression and Globalization: The Politics of Mental Health in the 21st Century* (<https://www.springer.com/us/book/9780387727127>).

[16] Hart-Landsberg, M. (2016) ‘Kapitalist Küreselleşmeyle Karşı Karşıya’, Reports from the Economic Front , 16 Aralık (<https://economicfront.wordpress.com/2016/12/16/confronting-capitalist-globalization/>;

[17] Dorninger, C., Abson, D.J., Fischer, J., and von Wehrden, H. (2017) 'Sürdürülebilir biyofiziksel insan-doğa ilişkisinin bölgesel ölçeklerde değerlendirilmesi', *Environmental Research Letters* 12, 24 Nisan.

[18] Local Futures, Planet Local: "Yiyecek Değişirme ve Fitzroy Kentsel Hasadı," (<http://www.localfutures.org/programs/global-to-local/planet-local/food-farming-fisheries/australia-food-swapping-fitzroy-urban-harvest/>)

[19] Local Futures, Planet Local: "Mülteciler, Topluluk Tarımının Köklerini Serdi," (<https://medium.com/planet-local/refugees-put-down-roots-through-community-farming-8396934e2fe9>)

[20] Local Futures, Planet Local: "Düşük Karbon Hub," (<http://www.localfutures.org/programs/global-to-local/planet-local/local-energy/uk-low-carbon-hub/>)

[21] Local Futures, Planet Local: "Banco Palmas," (<http://www.localfutures.org/programs/global-to-local/planet-local/local-business-finance/brazil-banco-palmas/>)

[22] <https://thenextsystem.org/the-preston-model>

[23] örneğin : Oosthuizen, E., "İşbirliği Dünyayı Beslemek için Yardım Ediyor", Monsanto, 10 Mayıs 2017. <https://monsanto.com/company/commitments/food-security/articles/collaboration-helping-feed-world/>

[24] GRAIN (2014) "Arazi açlığı: küçük çiftçiler dünyayı dört aydan daha az bir sürede toprakla besliyor" <http://www.grain.org/article/entries/4929-hungry-for-land-small-farmers-feed-the-world-with-less-than-a-quarter-of-all-farmland>.

[25] Estimated from FAO, "Aile Çiftçiliği Bilgi Platformu," 16 Aralık 2015, <http://www.fao.org/family-farming/background/en/>.

[26] FAOSTAT, Food and Agriculture Organization, <http://www.fao.org/faostat/en/>. Also see: Ten Veen, R. (2011) 'Global Gıda Takası', Greening the North, Wuppertal Institute; Lucas, C. (2001) 'Büyük Gıda Değişimini Durdurma: Avrupa'nın Gıda Arzını Yeniden Yerelleşme', The Greens/European Free Alliance/ European Parliament; Norberg- Hodge, H., Merrifield, T., and Gorelick, S., (2002) *Bringing the Food Economy Home*, London, Zed Books, p. 18.

[27] Ungeod-Thomas, J. and Meyer, M.R. (2007) 'İngiliz Karidesleri Çin'e Ayıklanmaya Gidiyor, *The Sunday Times*, May 20, <https://www.thetimes.co.uk/article/british-prawns-go-to-china-to-be-shelled-8b7zrs7nzpg>. Also see: *Scotsman* Editors (2006) 'Jobs lost as Scottish scampi sent on round trip to China', *The Scotsman*, 25 Eylül, <http://www.scotsman.com/news/scotland/top-stories/jobs-lost-as-scottish-scampi-sent-on-round-trip-to-china-1-1141935>

[28] FAO (2012) 'Küresel Olarak Neredeyse 870 Milyon Kronik Aç - Yeni Açlık Raporu, Food and Agriculture Organization of the United Nations, 9 Ekim, <http://www.fao.org/news/story/en/item/161819/icode/>

[29] Dana Gunders, İsraf: Amerika, Yiyeceklerinin% 40'ını Çiftlikten Masaya Çöpe Nasıl Kaybediyor? (Washington, DC: Natural Resources Defense Council, 2012), <https://www.nrdc.org/sites/default/files/wasted-food-IP.pdf>.

[30] "Küresel gıda atığı: Sorunun ardındaki sayılar", <https://insinkerator.co.uk/uk/page/global-food-waste-stats>

Read blog in English here: <https://www.localfutures.org/localization-a-strategic-alternative-to-globalized-authoritarianism/>

Read all our blogs here: <https://www.localfutures.org/blog/>